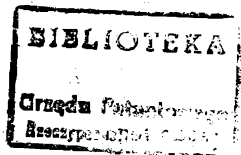

2

Warszawa, dnia 30 czerwca 1953 r.

CD 16 17/66

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35331

120, 17/66
Kl. 12 i, 22

Spolek pro chemickou a hutní výrobu, národní podnik

(Praga, Czechosłowacja)

Sposób polepszania właściwości bielących i zwiększania trwałości roztworów podsiarczynów metali potasowcowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 31 grudnia 1947 r.

Pierwszeństwo: 17 stycznia 1942 r. (Niemcy)

Jak wiadomo, rozcieńczone roztwory wodne podsiarczynów metali potasowcowych, np. podsiarczynu sodowego, stosowane jako środki bielące w przemyśle włókienniczym, traktuje się, w celu zwiększenia ich trwałości, związkami o odczynie zasadowym. Nie wszystkie jednak zasadowo reagujące substancje nadają się jednocześnie do zwiększania zdolności bielących roztworów podsiarczynów, to też w praktyce znalazły tu zastosowanie jedynie pirofosforan sodowy i siarczyny sodowy.

Stwierdzono, że bardzo dobre działanie bielące oraz znaczną trwałość roztworów podsiarczynów można osiągnąć przez dodawanie soli potasowcowych lub amonowych kwasu cyjanowodorowego, cytrynowego, szczawowego albo mieszanin tych soli, ewentualnie z domieszką związków o odczynie zasadowym, np. węglanów potasowców. Otrzymywane w ten sposób roztwory przewyż-

szają pod względem własności bielących znane dotychczas, utrwalone roztwory podsiarczynów metali potasowcowych.

Podsiarczyny można w obecności szczawianu lub cytrynianu potasowcowego rozpuścić w wodzie zawierającej niewielki dodatek związków o odczynie zasadowym albo też, korzystnie, zmieszać w suchym stanie z szczawianem, cytrynianem lub cyjankiem, dodając do suchej mieszaniny około 5—10% węglanu sodowego, aby otrzymywać preparat gotowy bezpośrednio do wytworzenia kąpieli bielącej.

Zamiast węglanu sodowego można stosować równoważne ilości innej soli o odczynie zasadowym, dodając ją do mieszaniny w stanie suchym lub dopiero po rozpuszczeniu podsiarczyny.

Przykład I. Mieszaninę, zawierającą 60 — 45% technicznego podsiarczynu sodowego,

30 — 45% szczawianu sodowego i 10% węglanu sodowego, rozpuszcza się w wodzie w ilości 4 g na litr. Otrzymany roztwór, zastosowany do bielenia juty, posiada lepsze właściwości bielące niż roztwór, zawierający mieszaninę 70% podsiarczynu i 30% siarczynu sodowego.

Przykład II. Z mieszaniny zawierającej 70 — 60% podsiarczynu sodowego i 30 — 40% cyjanku sodowego sporządza się 0,4 — 0,6%-owy roztwór wodny. Roztwór ten przy bieleniu juty lub bawełny wykazuje o wiele lepsze właściwości bielące niż roztwór mieszaniny podsiarczynu i siarczynu sodowego oraz nieco lepsze od odpowiednich właściwości roztworu podsiarczynu utrwalonego za pomocą 30% pirofosforanu sodowego.

Przykład III. 0,5%-owy roztwór wodny mieszaniny złożonej z 60% podsiarczynu, 30%

cytrynianu sodowego i 10% węglanu sodowego posiada właściwości bielące takie, jak roztwór podany w przykładzie I.

Zastrzeżenie patentowe .

Sposób polepszenia właściwości bielących i zwiększania trwałości roztworów podsiarczynów potasowców, znamienny tym, że do tych podsiarczynów w stanie stałym lub ich roztworów dodaje się soli potasowcowych lub amonowych kwasu cyjanowodorowego, cytrynowego lub szczawowego, ewentualnie z dodatkiem związków o odczynie zasadowym.

Spolek pro chemickou
a hutní výroby,
národní podnik

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych